

и сепнатъ, чу Младенъ какъ избухтя разлянь
тамъ долу шумъ, и пакъ на някъде отвянь
заглъхна : подранилъ тамъ горе отъ Балкана,
туй утренникъ довя шумътъ на Луда Яна
и пакъ отнесе го со себе си. Едни
тополи върхове во ведри висини
едвамъ превиваха, и тамъ, по технии тръпень 27
шумъ, ясно всякой би досетилъ лекостъпень
де тихий утренникъ отмина въ своя пъть.
Пре-рано сепнати отъ заветний си кътъ,
две врани мудно се пронесоха и свиха
нататъкъ : профуча презъ ведрината тиха
шумъ отъ крилата имъ и се изгуби глухъ ...

17 Но близу резъкъ звукъ му сепна бодрий слухъ,
и на градината презъ утренния шопотъ
услушанъ, счу Младенъ чевръсти стъпки, тропотъ
и шумъ задъ ниский зидъ таме въ отвъдний дворъ.
И той зачудено впи татъкъ остъръ взоръ,
приведенъ тихо се промъкна край стената,
и презъ градината, нечуто въ мрачината
дошелъ до жгъла на каменния зидъ,
се хепна и възйе ... Но поразенъ отъ видъ
нечаканъ, дъхъ запре и смаянъ тъй застана. —
Широко портите, насреща до сайвана,
разтворени — високъ низаминъ ги е съ кракъ
притисналъ и, назадъ обърнатъ, дава знакъ
нататъкъ някому. Предъ къщи до вратата
се шуратъ тъменъ рой низами, — на самата
врата опрели гърбъ, напъватъ се едни,
а други, дълъгъ лостъ подвзрели отстрани,
наблягатъ ...

Трясна гръмъ — и димъ и огънь блъвна —
ей пакъ, ей трети пъть. И утринъта безмлъвна
подхвана ги и съ тяхъ нататъкъ проехтя.
Въ нямъ ужасъ сврелите при яките врата